

Ανεμοδείκτης

Του Θάνου Οικονομοπουλου

Εχουν γραφεί άρθρα επί άρθρων από ειδικούς επιστήμονες, με τα οποία κρούουν τον κώδωνα του άμεσου κινδύνου εξαφάνισης (στην Αττική, αλλά και σε ολόκληρη την Ελλάδα...) του χαρακτηριστικότερου, ίσως, δένδρου της ελληνικής χλωρίδας, του πεύκου, εξαιτίας του εμβολιασμού του (και μάλιστα με... άδεια και χρηματοδότηση της πολιτείας που διέθεσε το 1996 735 εκατ. δραχμές, στο πλαίσιο του Β΄ ΚΠΣ – εκεί βρήκαν να εξαντλήσουν την απορροφητικότητα των κοινοτικών κονδυλίων;) με το έντομο «*marchalina hellenica*», προκειμένου να αυξήσουν την... παραγωγή πευκόμελου (το 60% της ετήσιας παραγωγής μελιού στην Ελλάδα, είναι πευκόμελο) και να ικανοποιήσουν έτσι ένα πιεστικό αίτημα των μελισσοκόμων. Εξαιτίας αυτής της πρόχειρης και δίχως προηγούμενη μελέτη για τις οικολογικές επιπτώσεις της ενέργειας του κράτους, καταστράφηκε η «ισορροπία» που υπήρχε στη φύση, με αποτέλεσμα να βλέπουμε σήμερα χιλιάδες πεύκα να «μπαμπακιάζουν», να ατροφούν και, τελικά, να ξεραίνονται και να πέφτουν νεκρά, ιδίως στην περιοχή της Αττικής, που τόση ανάγκη πρασίνου έχει, ακόμη και σε άλση αναψυχής και μικρά «περιαστικά» δάση – και τούτο, παρά την απαγόρευση που υποτίθεται ότι υπήρξε για να μην γίνει ο εμβολιασμός των δένδρων σε τέτοιες περιοχές!

Το περίεργο είναι, πως ενώ οι κάτοικοι των περιοχών που έχουν πληγεί από αυτήν την περιβαλλοντική καταστροφή βλέπουν με θλίψη και απογοήτευση τι συμβαίνει, ενώ οι επιστήμονες στη συντριπτική τους πλειοψηφία επιμένουν πως αν δεν ληφθεί ΑΜΕΣΑ κάποια πρόνοια και δεν αντιμετωπισθεί με μεθόδους επιστημονικούς (που υπάρχουν!) η κατάσταση πολύ σύντομα, ο «πληθυσμός» των πεύκων (όσων απόμειναν από τις πυρκαγιές και την αυθαίρετη οικοπεδοποίηση...) θα μειωθεί δραματικά, με τελικό αποτέλεσμα την εξαφάνιση του είδους, το «αρμόδιο» υπουργείο Γεωργίας, «το μελετά» το πρόβλημα – και πάντως, αποφεύγει περιέργως να τοποθετηθεί υπεύθυνα και δημόσια για το πώς αυτό αντιμετωπίζει το πρόβλημα, σε ποιες ενέργειες και έρευνες έχει προχωρήσει, τι σκοπεύει να κάνει...

Κάποιοι δήμαρχοι και κοινοτάρχες (μιλάμε για το Λεκανοπέδιο...) πασχίζουν με τις δικές τους, μικρές «τοπικές» δυνάμεις να αντιμετωπίσουν την κατάσταση, καταφεύγουν σε «πλύσιμο» υπό πίεσιν νερού των προσβεβλημένων από τη «βαμβακίαση» δένδρων (σε μια προσπάθεια να σώσουν τα ίδια και να προλάβουν τη διάδοση από το παράσιτο), κόβουν «ετοιμόρροπα» δένδρα, συνιστούν ανάλογα μέτρα και από τους ιδιοκτήτες. Άλλοι άρχοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης... περιμένουν εντολές και οδηγίες από την πολιτεία και στις διαμαρτυρίες των κατοίκων απαντούν με τις διαβεβαιώσεις μιας μερίδας ειδικών, που επιμένουν πως οι ξηράνσεις των δένδρων... δεν οφείλονται στον εμβολιασμό των πεύκων με το έντομο, αλλά στο γεγονός ότι «τα δένδρα ξεραίνονται και πεθαίνουν επειδή εγκλωβίσθηκαν στο τσιμέντο και διψάνε για νερό»!

Τώρα, το πώς και γιατί αλσύλια και περιαστικά δάση με πεύκα σε περιοχές που ΔΕεμφανίζουν περαιτέρω οικιστική ανάπτυξη στην Αττική, τα τελευταία χρόνια άρχισαν να «μπαμπακιάζουν» και να ξεραίνονται τα δέντρα τους ΜΕΤΑ τον συστηματικό εμβολιασμό με το έντομο για να... αυξηθεί η παραγωγή μελιού, δηλαδή μετά το 1996, ενώ μέχρι τότε τα δέντρα ήταν μια χαρά και δεν «διψούσαν», δεν μπαίνει στον κόπο να το εξηγήσει κανείς – ούτε καν να απαντήσει (αυτό, έστω...) στην επιστημονική άποψη των πολλών άλλων ειδικών, που επιμένουν πως αιτία της καταστροφής, είναι αποκλειστικά και μόνον αυτός ο ανεξέλεγκτος εμβολιασμός...

Το περίεργο είναι, σε κάθε περίπτωση, η... ψυχραιμία με την οποία το υπουργείο Γεωργίας αντιμετωπίζει την κατάσταση. Από τη μια λέει πως με εντολή του σταμάτησε

η οργανωμένη διάδοση του εντόμου με εμβολιασμό (παρά ταύτα, δημοτικοί άρχοντες και κάτοικοι καταγγέλλουν ότι έχουν «συλλάβει» τις νυκτερινές ώρες μελισσοκόμους να συνεχίζουν το «μπόλιασμα»!), και από την άλλη... περιμένει – περιμένει, δηλαδή, τι για να καταλάβουμε και εμείς; Δεν μπορεί πια να ξέρει, πως το έντομο που «κάθησε» σε ένα, ας πούμε, πεύκο, είναι απολύτως βέβαιο πως θα «μετακομίσει» (για να βρει τροφή) και στα γειτονικά, με αποτέλεσμα η καταστροφή των δένδρων να συνεχισθεί, όπως άλλωστε φάνηκε ότι συνεχίζεται!

Οι λύσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος, έχουν προταθεί στο υπουργείο και είναι και βιολογικές. Οχι πλύσιμο με νερό υπό πίεση (και δεν κάνει τίποτε σε μακροχρόνια βάση, και σε κάποιο βαθμό προκαλεί βλάβες στο δέντρο, αφού έτσι αποκολλάται ο νεκρός φλοιός του κορμού αφήνοντας ακάλυπτους τους εσωτερικούς ιστούς, με αποτέλεσμα να εισχωρούν... ευκολότερα τα έντομα!) αλλά ψεκασμός των προσβεβλημένων δένδρων με φυτικό έλαιο από θυμάρι και σχίνο της ελληνικής χλωρίδας, που δεν προκαλεί την παραμικρή βλάβη και απομακρύνει το έντομο με τη σημειοχημική μέθοδο της «τροφικής εκδίωξης». Και τέτοιες λύσεις, επιστημονικά τεκμηριωμένες, έχουν υποβληθεί στο υπουργείο από... το 2002, πριν η έκταση της καταστροφής πάρει τις σημερινές της διαστάσεις!

Οι επιστήμονες διατείνονται ότι το υπουργείο (και το «πράσινο» και το σημερινό «γαλάζιο»...) αποφεύγει τη διαχείριση του εντόμου, λόγω πιέσεων από τους μελισσοκόμους, «οχυρούμενο» πίσω από το γεγονός ότι το προτεινόμενο ψεκαστικό υγρό «δεν είναι εγγεγραμμένο στον ελληνικό κατάλογο φυτοφαρμάκων...». Αν αδίκως κατηγορείται η πολιτεία για ολιγωρία και «εφησυχασμό» (λόγω πιέσεων...), ας βγει και ας δημοσιοποιήσει επισήμως τη θέση της – όσο ακόμη υπάρχουν πεύκα...